

ærede Medlem kan ikke skyde sig ind under, hvad jeg ogsaa har set, han har sagt, at man kunde jo indkalde ham for Retten, saa vilde han give Besked. Nej, naar man har givet Offentligheden Besked om det ene, maa man ogsaa give Offentligheden Besked om det andet, og det er det, jeg imødeser.

Jeg har den Tro, at selv om Udførelsen ikke er sket paa ulovlig Vis, er dog Fedtet i alle Krigsaarene udført dels paa lovformelig Vis, dels efter givne Dispensationer, og jeg synes, der er handlet noget for letsindigt med denne Vare, som er et saa nødvendigt Ernæringsmiddel for vort Lands Befolkning. Vi har vel nok alle tænkt, at kunde vi ikke skaffe andet, kunde vi skaffe det gode danske Smør, men det har vel ogsaa været os alle klart, at efter som Tiden gik og Vanskelighederne steg, vilde Verdensmarkedets Pris skrue ogsaa den hjemlige Pris paa denne Vare i den Grad op, at vort Folk ikke havde Raad til at betale, hvad den kostede. Nu kan man sige, som der er sagt ogsaa om den midlertidige Ordning, at her sætter man en Pris og saa betaler det offentlige Resten. For de 6—7 Uger, der her er Tale om, vil dette betyde et Tilskud paa 3 Mill. Kr. Jeg vil nu indskyde den Bemærkning, at det glæder mig, at den højtærede Minister synes at være enig med ikke alene Venstre, men — det gaar jeg ud fra — ogsaa Rigsdagen i det hele om at søge den endelige Ordning gennemført ved Lov. Men saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, mente han, at de 2 Kr. var en Pris, som kun den mindre Part af Befolkningen har Raad til at betale, og dog vil det her nødvendige Tilskud med den Rationering, man, saa vidt jeg forstod, vilde tage Sigte paa — et halvt Pund pr. Individ om Ugen —, for de 6 Ugers Vedkommende andrage 3 Mill. Kr., og skal Prisen ved den endelige Ordning, saaledes som jeg forstod den højtærede Minister, bringes længere ned, hvad der kan være nødvendigt nok, maa man gøre sig klart, at saa er der ikke Tale om 3 eller 6 Mill. Kr., men om 70—80 Mill. Kr. Den højtærede Minister ryster paa Hovedet, men jeg vil sige til den højtærede Minister, at det skal han ikke ryste paa Hovedet ad, for det skal nok til sin Tid vise sig, at det endelige Resultat kommer til at ligge omkring 70 Mill. Kr. Spørgsmaalet bliver da: Hvordan skaffes Pengene til Veje? Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister, som vedblivende ryster paa Hovedet, kunde skaffe disse

Penge til Veje. Naturligvis beror meget paa, hvor langt den højtærede Minister vilde gaa ned med Prisen, men saa vidt jeg forstod, var det hans Tanke at gaa ned til 1,75 Kr., og saa behøver man hverken at være Minister eller Regnemester for at komme nogenlunde nær til det Tal, jeg har nævnt. Men det faar vi at se, vi skal nok komme til at staa overfor Bevillinger hertil, og jeg tror ikke, at den højtærede Finansminister vil ryste paa Hovedet ad min Angivelse, naar der er Tale om, hvor han skal skaffe Pengene fra. Jeg udtaler ikke dette som et Angreb, for jeg forstaar, at Spørgsmaalet maa løses, og at der skal Penge til, men jeg ser ikke nogen som helst Grund til at tage letsindigt paa denne Sag. Man kommer ikke udenom denne store Bevilling, medmindre man vil sætte en Maksimalpris og bestemme, at Landmændene skal betale Ordningen, men det tror jeg ikke, man vil vove i denne Situation, thi det vil efter min Mening føre med sig, at man ikke vil kunne producere Smør paa rentabel Maade.

Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds nævnedes Kornordningen, og navnlig lagde jeg Mærke til hans Omtale af §§ 5 og 6 i Kornloven af August dette Aar. Saa vidt jeg forstod, sagde han, at det var Venstre, der i første Linie havde krævet en Ordning med Hensyn til disse Prisfastsættelser og Rationeringer og havde krævet at faa dem gennemført ved Lov, og at det var Venstre, der havde krævet, at Loven skulde fraviges navnlig med Hensyn til §§ 5 og 6. Den højtærede Minister har sikkert lagt nøje Mærke til det ærede Medlems Udtalelser i saa Henseende, men den højtærede Minister svarede ikke paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det var Venstre eller andre, der havde forlangt at faa den Slags Sager ordnet ved Lov. Den højtærede Minister svarede, at en Lov kan ikke sættes ud af Kraft ved en ministeriel Anordning. Jeg vil nu spørge det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds: Hvem af dem, der krævede at faa disse Forhold ordnet ved Lov, har forlangt, at Kornloven ikke skulde respekteres? Jeg har i hvert Fald hidtil antaget, at det var i fuldt Alvor og ansvarsbevidst, at det Parti, jeg tilhører, krævede, at denne Sag skulde ordnes ved Lov. Jeg tror ikke, at der er nogen indenfor det Parti, jeg tilhører — og jeg tilføjer: nogen i dette Land —, der ikke har forstaaet, at den Magt, der blev lagt i Ministerens Haand ved Loven af 7. August 1914, afstedkom adskillig Fortræd.